

урбанізованих територій майбутнього. А саме – створення належних умов для особистісного розвитку людини, тобто людини «соціо». Враховуючи досвід ЄС, необхідним є створення передумов для забезпечення сестейного розвитку урбанізованих територій в Україні. Наприклад, в Німеччині існує практика формування біотопів [2]. Біотопи – це природні або створені людиною і підтримувані її працею природні ландшафти, що імітують незаймані первинні екосистеми. Вони створюються в приміських парках, в скверах міста, у дворах установ, в двориках приватних будинків і навіть в квартирах. У західній частині Берліна знаходиться будівля, вид якої своїми обрисами нагадує лопату. У центрі невеликого двору було майстерно створене штучно підтримуване абсолютно «дике» озеро-болото з заростями очерету, рибою, качками і похиленими над водою деревами. Зелена «перлина» – в кам'яному намисті. В європейській практиці біотопи формують на багатоповерхових будинках. Наприклад, в Італії такий біотоп називається по-іншому – «вертикальним лісом». Саме так називається хмарочос Боско Вертикале [1]. В ЄС жителі урбанізованих територій є також учасниками громадянських експертиз проектів будівництва майбутніх об'єктів.

Отже, практика показує, що сестейний розвиток урбанізованих територій – це запорука майбутнього гармонійного існування людства в умовах Третьої та Четвертої промислових революцій.

Список використаних джерел:

1. Небоскрёб Боско Вертикале. Вертикальный лес в Милане // Italy4.me. URL: <http://italy4.me/lombardia/milan/neboskryob-bosko-vertikale-vertikalnyj-les-v-milane.html>
2. Hansjürgens B., Schroter-Schlaack C., Brenck M. und andere. Das Projekt «Naturkapital Deutschland – TEEB DE» // TEEB – Prozesse und Ökosystem-Assessment in Deutschland, Russland und weiteren Staaten des nördlichen Eurasiens / Hrsg. K. Grunewald, O. Bastian und A. Drozdov. Bonn : Bundesamt für Naturschutz, 2014. S. 34–48.

ТЕРИТОРІАЛЬНО-ПРОСТОРОВЕ ПЛАНУВАННЯ В СИСТЕМІ ЗЕМЕЛЬНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

В. Д. ШИПУЛІН, канд.техн.наук, проф.

В. В. ГОЛОВАЧОВ, студент

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова

61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17

vitalii.holovachov@kname.edu.ua

Складовими інтегрованої системи земельного адміністрування є багатоцільовий кадастр, інфраструктура просторових даних, 4 функції управління земельними ресурсами («Визначення земельної власності», «Оцінка земель», «Використання земель», «Розвиток землі»), які взаємозв'язані і взаємодіють у цифровому середовищі.

Територіально-просторове планування здійснюється на трьох рівнях: національному, регіональному, та місцевому. Функціонування територіально-просторового планування в Україні здійснюється на правовій, політичній та організаційній основах [1].

Генеральна схема планування території України встановлює загальні рамки землекористування і територіально просторового планування, визначає пріоритети, концептуальні рішення планування і використання території країни і забезпечує сталий розвиток населених пунктів, розвитку інфраструктури і тд. [2].

Закон «Про регулювання містобудівної діяльності» встановлює норми і процедури містобудівної діяльності і спрямований на забезпечення сталого розвитку територій з урахуванням державних, громадських і приватних інтересів. Завдяки цьому закону містобудівна документація була скорочена з 5 до 3 рівнів: генеральний план, план зонування і детальний план [3].

Підготовка регіональних планів являє собою багаторівневу процедуру фізичного аналізу землекористування метою вирішення соціально-економічних містобудівельних завдань[4].

Звідси випливає недотримання планової документації, через відсутність співпраці та виникнення конфліктів між зацікавленими сторонами в питаннях регіонального розвитку, що є однією з причин недотримання планової документації [5].

Територіально-просторове планування повинно здійснюватися в взаємодії з системою кадастру. Але відсутність в Україні єдиного (багатоцільового) кадастру слугує не достатньою ефективністю управління та системою прийняття рішень.

Список використаних джерел:

1. Шіпулін В. Д. Система земельного адміністрування: основи сучасної теорії: навч. посібник // В. Д. Шіпулін. – Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків: ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2015.
2. Про Генеральну схему планування території України – Закон України редакція від 18 листопада 2012, підстава – №5459-VI
3. Про регулювання містобудівної діяльності Закон України від 17 лютого 2011 року № 3038-VI
4. Национальный обзор жилищного хозяйства и землепользования, Украина [Електронний ресурс] // United Nations, Geneva. – 2015 – Режим доступу до ресурсу: https://www.unece.org/fileadmin/DAM/hlm/documents/Publications/CP_Ukraine_ECE.HBP.176.ru.pdf.
5. Spatial Planning – Key Instrument for Development and Effective Governance with Special Reference to Countries in Transition. [Електрон.ресурс]. – Режим доступу: https://www.unece.org/fileadmin/DAM/hlm/documents/Publications/spatial_planning.e.pdf